

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Ģimenes Lietas Un Mantojums](#) > [Mantojums](#) > [Mantošana](#) > Romania

# Mantošana

 Rumānija

Saturu nodrošina



European Judicial Network  
(in civil and commercial  
matters)

Šīs informatīvās lapas sagatavotas sadarbībā ar *ES Notāru padomi (CNUE)*.

## 1 Kā tiek taisīts pēdējās gribas rīkojums (testaments, savstarpējs testaments vai mantojuma līgums)?

Kopīgi testamenti un mantojuma līgumi Rumānijas tiesību aktos ir aizliegti.

Parastie testamenti var būt hologrāfiski vai publiski.

Hologrāfisko testamentu uzraksta, datē un paraksta testators, un pirms izpildes to iesniedz civiltiesību notāram, kurš to pienācīgi apzīmogo un apstiprina.

Publisku testamentu apliecina civiltiesību notārs vai cita persona, kurai ir publiskas pilnvaras. Testators nodiktē testamenta saturu notāram, kurš to pieraksta un nolasa, norādot attiecīgās formalitātes. Ja testators jau uztaisījis testamentu, notārs to nolasa, un testators paziņo, ka tajā pausta viņa pēdējā griba. Testamentu paraksta testators, savukārt apliecinājumu — notārs. Apliecināšanā testatoram var būt viens vai divi liecinieki.

Privileģētiem testamentiem, ko īpašos apstākļos divu liecinieku klātbūtnē sagatavo konkrētas pilnvarotās amatpersonas, ir publiska akta pierādījuma spēks.

Ja ir paredzēts novēlēt naudas summas specializētām iestādēm, jāievēro īpašas oficiālās prasības, kas noteiktas attiecīgos tiesību aktos, kuri reglamentē to organizāciju.

Testamentā iekļauj noteikumus par (ne)tiesā legatāra iecelšanu, sadali, atstumšanu no mantojuma, testamenta izpildītāju iecelšanu, pienākumiem, legātu atsaukšanu u. c.

Noteikumus par mirušā atstātā mantojuma/aktīvu nodošanu dēvē par legātiem. Legāti ir iedalīti šādās kategorijās: universālie legāti un legāti ar universālām/konkrētām īpašumtiesībām. Ar universālo legātu piešķir tiesības uz visu mantojumu, savukārt no universālu īpašumtiesību legāta izriet tiesības uz mantojuma daļu.

Sk. Civilkodeksa 1034. pantu un turpmākos pantus.

## 2 Vai pēdējās gribas rīkojumam vajadzētu būt reģistrētam, un ja jā, tad kā?

Notāram, kurš apliecina testamentu, tas jāreģistrē Valsts notāru novēlējumu pierādījumu reģistrā (*Registrul național notarial de evidență a liberalităților RNNEI*), kurā reģistrē arī dāvinājumus.

Sk. Civilkodeksa 1046. pantu un Likuma Nr. 36/1995 par valsts notāriem un notāru darbībām 164. pantu (pārpublicētā versija).

### 3 Vai ir ierobežojumi brīvībai rīkoties ar īpašumu nāves gadījumā (piemēram, neatņemamā daļa)?

Mantojuma neatraidāmā daļa ir tā mantojuma daļa, uz kuru — arī pret mirušā gribu — ir tiesības neatraidāmajiem mantiniekiem (pārdzīvojušais laulātais, lejpēji radinieki un privileģēti augšupēji radinieki, t. i., mirušā vecāki). Katra neatraidāmā mantinieka neatraidāmā daļa ir puse no tās daļas, kas viņam pienāktos kā likumiskajam mantiniekam, ja testamentā nebūtu paredzēti novēlējumi vai atstumšana no mantojuma.

Sk. Civill kodeksa 1086. pantu un turpmākos pantus.

### 4 Kas manto un cik daudz gadījumā, ja pēdējās gribas rīkojuma nav?

Mantojumu saņem likumiskie mantinieki, t. i., pārdzīvojušais laulātais un mirušā radinieki šādā secībā:

- lejpēji radinieki — pirmās šķiras mantinieki;
- augšupēji radinieki un privileģēti sānlīnijas radinieki — otrās šķiras mantinieki;
- parasti augšupēji radinieki — trešās šķiras mantinieki;
- parasti sānlīnijas radinieki — ceturtās šķiras mantinieki.

Lejpējiem un augšupējiem radiniekiem ir tiesības uz mantojumu neatkarīgi no to un mirušā attiecību pakāpes, savukārt sānlīnijas radiniekiem ir tiesības mantot tikai līdz ceturtajai šķirai.

Pārstāvības tiesības mantošanā ir tikai mirušā bērnu, brāļu un māsu lejpējiem radiniekiem. Pārstāvības gadījumā mantojumu sadala atbilstīgi vecāku līnijai. Ja tai ir vairāki atzari, mantojumu dala arī līnijā, vienlīdzīgi sadalot attiecīgo daļu.

Pārdzīvojušais laulātais mantošanā piedalās kopā ar visu šķiru likumiskajiem mantiniekiem un manto šādu daļu:

- ceturtdaļu mantojuma, ja pārējo daļu nodod lejpējiem radiniekiem;
- trešdaļu mantojuma, ja pārējo daļu nodod privileģētiem augšupējiem un privileģētiem sānlīnijas radiniekiem;
- pusi mantojuma, ja pārējo daļu nodod vai nu privileģētiem augšupējiem radiniekiem, vai arī privileģētiem sānlīnijas radiniekiem;
- trīs ceturtdaļas mantojuma, ja pārējo daļu nodod vai nu parastiem augšupējiem, vai arī parastiem sānlīnijas radiniekiem.

Pārdzīvojušajam laulātajam var būt tiesības dzīvot laulāto mājoklī un mantot mājsaimniecības mēbeles un kopējas mājsaimniecības ierīces.

Lejpēji radinieki — mirušā bērni un viņu tiešie pēcnācēji — izslēdz visas pārējās mantinieku kategorijas, un viņiem ir tiesības uz mantojumu atbilstīgi radniecības tuvuma pakāpei. Ja pārdzīvojušajam laulātajam ir mantošanas tiesības, lejpējie radinieki kopā saņem trīs ceturtdaļas mantojuma.

Privileģēti augšupēji radinieki ir mirušā tēvs un māte, un mantojums, kas viņiem pienākas, jāsadala līdzvērtīgi.

Privileģēti sānlīnijas radinieki ir mirušā brālis un māsa un viņu lejpējie radinieki līdz ceturtajai šķirai.

Ja pārdzīvojušais laulātais manto kopā ar privileģētiem augšupējiem un privileģētiem sānlīnijas radiniekiem, otrās šķiras mantiniekiem pienākas divas trešdaļas mantojuma, savukārt ja ir privileģēti augšupēji vai privileģēti sānlīnijas radinieki — taču ne abu veidu mantinieki —, otrās šķiras mantiniekiem pienākas puse mantojuma.

Mantojumu, kas pienākas privileģētiem augšupējiem un privileģētiem sānlīnijas radiniekiem, starp viņiem sadala atkarībā no privileģēto augšupējo radinieku skaita. Ja ir tikai viens vecāks, viņš/viņa saņem ceturtdaļu mantojuma, savukārt privileģētajiem sānlīnijas radiniekiem ir tiesības uz trim ceturtdaļām. Ja ir abi vecāki, viņi kopā saņem mantojuma pusi, bet privileģētajiem sānlīnijas radiniekiem ir tiesības uz atlikušo pusi.

Privileģēto sānlīnijas radinieku mantojumu vienlīdzīgi sadala viņu starpā vai, ja viņi piedalās mantošanā ar pārstāvības tiesībām, starp vecāku līnijām. Ja ir dažāda sānlīnijas radniecība, mantojumu vienlīdzīgi sadala starp mātes un tēva līniju, ievērojot iepriekš aprakstītos noteikumus. To sānlīnijas radinieku daļas, kuri ir mirušā

radinieki abās līnijās, summē.

Ja mantinieku nav, mantojums ir nepieprasīts, un to saņem tā pašvaldība vai pilsēta, kurā mantojums atrodas sadales brīdī.

Sk. Civilkodeksa 970.-983. pantu un 1135.-1140. pantu.

## 5 Kāda veida iestāde ir kompetenta:

### 5.1 mantošanas lietās?

Kompetentās struktūras, kas izskata bezstrīdus mantošanas procesus, ir notāri, savukārt par strīdus mantošanas procesu īstenošanu atbild pirmās instances tiesas (*Judecătorie*).

Mantinieks vai jebkura cita ieinteresētā persona drīkst nepastarpināti vērsties tiesā, taču pirms tam jāiesniedz notariāls apliecinājums par mantošanas reģistra ieraksta apstiprināšanu.

Sk. 103. un turpmākos pantus Likumā Nr. 36/1995 un Civilprocesa kodeksa 193. pantu.

### 5.2 saņemt paziņojumu par mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu?

Mantinieks skaidri pieņem mantojumu, kad nepārprotami pieņem mantinieka statusu/tiesības. Ja mantojumu pieņem ar aktu vai darbību, ko var sagatavot/veikt tikai personai, kurai ir mantinieka statuss, tiek pausta piekrišana klusējot (Civilkodeksa 1108. pants).

Paziņojumu par mantojuma atraidīšanu sagatavo pie notāra vai arī Rumānijas diplomātiskajā misijā vai konsulārajā pārstāvniecībā (Civilkodeksa 1120. panta 2. punkts).

Visus notariālos instrumentus, kas attiecas uz mantojuma pieņemšanu vai atraidīšanu, reģistrē Valsts notāru mantošanas iespēju pierādījumu reģistrā (*Registrul național notarial de evidență a opțiunilor succesoriale RNNEOS*).

### 5.3 saņemt paziņojumu par legāta pieņemšanu vai atraidīšanu?

Sk. 5.2. punktu.

### 5.4 saņemt paziņojumu par neatņemamās daļas pieņemšanu un atraidīšanu?

Sk. 5.2. punktu.

Pēc mantošanas procesa sākšanas novēlējumus, ar ko ierobežo mantojuma neatraidāmās daļas, pēc neatraidāmo mantinieku, tiesību pārņēmēju un neatraidāmo mantinieku nenodrošinātu kreditoru pieprasījuma var samazināt. Ja ir vairāki neatraidāmie mantinieki, samazināšanu var veikt tikai atbilstīgi prasītāja neatraidāmās daļas apmēram un samazināšanas labuma guvējs ir tikai prasītājs. Samazināšanas rezultātā legāti var zaudēt spēku vai dāvinājumi var tikt anulēti.

Sk. Civilkodeksa 1092.-1097. pantu.

## 6 Īss procedūras apraksts, kura paredzēta mantošanas kārtošanai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tostarp mantojuma sadalei un mantas dalīšanai (tostarp informācija par to, vai mantošanas procedūru sāk tiesa vai cita kompetenta iestāde pēc savas iniciatīvas).

Notariālo mantošanas procesu sāk pēc pieprasījuma. Pieprasījumu reģistrē notāru palātas mantošanas reģistrā un pēc tam — notāra mantošanas reģistrā. Ieceltais notārs apstiprina teritoriālo jurisdikciju un pieprasa to personu uzaicināšanu, kurām ir tiesības uz mantojumu, un, ja pastāv testaments, uzaicina legatāru, testamenta izpildītāju, tiesiski rīcībnespējīga mantinieka likumīgo pārstāvi, uzraudzības struktūru (ja piemērojams), valsts pārvaldes pārstāvi (nepieprasīta mantojuma gadījumā). Notārs konstatē mantinieku un legatāru mantotspēju,

viņu tiesību apmēru un mirušās personas atstātā mantojuma sastāvu.

Mantinieku skaitu un mantotspēju un/vai legatāra īpašumtiesības konstatē ar civilstāvokļa aktiem, testamentu un liecinieku palīdzību. Aktīvus pierāda ar oficiāliem dokumentiem / jebkādiem citiem tiesību aktos atzītiem pierādīšanas līdzekļiem.

Sk. 103.-120. pantu Likumā Nr. 36/1995 (pārpublicētā versija).

Mantinieks / cita ieinteresētā persona drīkst nepastarpināti vērsties kompetentajā tiesā, taču pirms tam jāiesniedz notariāls apliecinājums par mantojuma reģistrācijas ieraksta apstiprināšanu. Mantojumu var sadalīt, pusēm vienojoties. Ja šāda vienošanās nav panākta, tiesa nosaka aktīvu sadalīšanu, mantinieka statusu, mantojuma daļas, debitoru parādus, parādus un saistības. Tiesa var pieņemt nolēmumu par pārmērīgu novēlējumu ierobežošanu un dāvinājumu atjaunošanu. Aktīvus sadala natūrā, izveidojot mantojuma sadaļas vai piešķirot aktīvus vienam no mantiniekiem ar nosacījumu, ka pārējiem mantiniekiem tiks izmaksātas atbilstošas finansiālas kompensācijas. Tiesa var pieprasīt īpašuma pārdošanu, ko veic ar pušu piekrišanu vai tiesu izpildītājs publiskā izsolē. Tiesa pieņem nolēmumu un lemj par to summu sadalīšanu, ko viens no mantiniekiem noguldījis pārējiem un kas iegūtas no pārdošanas.

Sk. 110. pantu Likumā Nr. 36/1995 un Civilprocesa kodeksa 193. panta 3. punktu.

Notārs ar visu mantinieku atļauju var veikt mantošanas saistību likvidāciju, t. i., debitoru parādu iekasēšanu, parādu un saistību nomaksu, kustamā/nekustamā īpašuma pārdošanu, kā arī konkrētu legātu izpildi.

Obligātajā sākotnējā posmā notārs izsniedz mantojuma likvidācijas apliecību, kurā uzskaitīts mantojums (debitoru parādi un saistības), mantinieki, viņu attiecīgās daļas un mantinieku piekrišana saistību likvidācijas līdzekļiem, likvidatora iecelšanai un izpildes termiņam.

Likvidators iekasē mantojuma debitoru parādus, nomaksā parādus un pārdod aktīvus. Likvidators ieceltajam notāram iesniedz ziņojumu, kurā uzskaitītas veiktās debitoru parādu iekasēšanas darbības un parādu nokārtošanas metodes. Pēc procedūras pabeigšanas notārs izsniedz mantinieka apliecību un likvidācijas neto rezultātu atzīmē mantojumā.

Sk. 121.-134. pantu Likumā Nr. 36/1995 un Civilkodeksa 1114. pantu.

Kad pēc likvidācijas ir izsniegta mantinieka apliecība, mantojumu sadala starp mantiniekiem. Mantojumu var sadalīt brīvprātīgi. Pārdzīvojušajam laulātajam un lejupējiem radiniekiem, kuriem ir tiesības uz likumisko mantojumu, ir jāveic dāvinājumu atjaunošana, lai mantojumā no jauna iekļautu dāvinātos aktīvus, kuriem nebija piemērots atbrīvojums no šāda pienākuma.

*Saistību nokārtošana. Atkāpes no tiesību aktos noteiktās mantojumā atstāto saistību sadales kārtības*

Universālajiem mantiniekiem un mantiniekiem ar universālām īpašumtiesībām jāpiedalās mantojuma parādu un saistību nomaksāšanā proporcionāli to attiecīgajai mantojuma daļai.

Mantinieku personīgie kreditori un jebkura ieinteresētā persona drīkst pieprasīt mantojuma sadali un drīkst izmantot tiesības piedalīties brīvprātīgajā sadalē vai iejaukties sadalē. Kreditoru pieprasījumi ir reģistrēti Valsts notāru fizisku personu kreditoru pierādījumu un mantojuma sadales izpildes iebildumu reģistrā (*RNNEC - Registrul național notarial de evidență a creditorilor persoanelor fizice și a opozițiilor la efectuarea partajului succesoral*).

Universālajam mantiniekam / mantiniekam ar universālām īpašumtiesībām, kurš pārmaksājis kopējā parāda daļu, ir regresa tiesības attiecībā uz pārējiem mantiniekiem, tomēr tās attiecas vienīgi uz katram mantiniekam piedēvējamo kopējā parāda daļu arī tad, ja tā subrogēta atbilstīgi kreditoru tiesībām.

*Augšupējo radinieku aktīvu sadale*

Augšupējie radinieki ar dāvinājumu vai testamentu var sadalīt savus aktīvus lejupējiem radiniekiem. Ja sadalē nav iekļauti visi mantojuma aktīvi, neiekļautos aktīvus sadala atbilstīgi tiesību aktiem.

Sk. Civilkodeksa 669.-686. pantu un 1143.-1163. pantu.

## 7 Kā un kad persona kļūst par mantinieku vai legātāru?

Personas var mantot, ja tās ir dzīvas mantošanas procesa sākšanas brīdī un/vai ir spējīgas saņemt novēlējumus, ir tiesīgas mantot, to mantotspēja nav anulēta rīcības dēļ un tās nav atraidītas no mantojuma.

Persona, ko aicina saņemt mantojumu, to var pieņemt vai atraidīt. Legatārs, kas ir likumiskais mantinieks, var īstenot jebkuru no šīm iespējām. Ja neatraidāmā daļa nav pārākāpta un testamenta saturs liecina, ka mirušais vēlējās samazināt likumiskā mantinieka daļu, šis mantinieks var rīkoties vienīgi kā legatārs.

Sk. Civilkodeksa 957.-963., 987., 989., 993., 1074.-1076., 1100. un 1102. pantu.

## 8 Vai mantinieki ir atbildīgi par mirušā parādiem, un ja jā, ar kādiem nosacījumiem?

Jā, sk. 6. punktu.

## 9 Kādi dokumenti un/vai informācija parasti vajadzīga nekustamā īpašuma reģistrācijai?

Pieprasījumam par reģistrāciju zemes reģistrā ir jāpievieno oriģinālais dokuments vai notariāli apliecināta tā kopija un, ja tiek pieņemts tiesas lēmums, — apliecināta kopija, uz kuras norādīts, ka tā ir galīga. Zemes reģistrators reģistrē īpašumu, ja šis dokuments atbilst vairākām oficiālām prasībām: ir norādīta attiecīgā puse un nekustamais īpašums; ir sagatavots notariāli apliecināts tulkojums (oficiāla notariāla instrumenta gadījumā to izsniedz Rumānijas notārs); ir pievienoti izraksti no zemes reģistra; ir samaksāta nodeva u. c. Nekustamā īpašuma pirmo reģistrēšanu integrētajā kadastra un zemes reģistra informācijas sistēmā var veikt, arī pamatojoties uz mantinieka apliecību un kadastra dokumentāciju.

### 9.1 Vai pārvaldnieka iecelšana ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma? Ja tā ir obligāta vai obligāta pēc pieprasījuma, kādi pasākumi ir jāveic?

Brīvprātīga iecelšana

Testators var iecelt vienu vai vairākas personas, kam piešķir testamenta izpildes tiesības. Testamenta izpildītājs pārvalda mantojumu ne ilgāk kā divus gadus pēc mantošanas procesa sākšanas. Šo periodu var pagarināt ar tiesas lēmumu.

Obligāta iecelšana

*Ja parādnieks nomirst pirms tiesu izpildītāja iecelšanas, obligāto piedziņu nevar sākt. Ja parādnieks nomirst pēc piedziņas sākšanas, to nevar turpināt, kamēr nav pieņemts mantojums vai iecelts mantojuma pārzinis / īpašais mantojuma pārzinis. Ja kreditors vai tiesu izpildītājs uzzina par parādnieka nāvi, viņam jāpieprasa, lai mirušā pēdējās dzīvesvietas kompetentā civiltiesību notāru palāta to reģistrētu speciālā obligātās piedziņas sākšanas reģistrā un izsniegtu apliecību. Apliecībā jānorāda, vai mantojums ir nokārtots un, ja tā, jāuzskaita mantinieki, kā arī jānorāda, vai līdz mantojuma pieņemšanai tika iecelts tā pārzinis.*

*Ja pastāv aktīvu pārdošanas, zaudēšanas, aizstāšanas vai iznīcināšanas risks, notārs aktīvus aizzīmogo vai nodod uzraugam.*

*Kamēr mantojums nav pieņemts vai ja mantinieks nav zināms, iespējamā mantinieka tiesību aizsardzības nolūkā notārs drīkst iecelt īpašo mantojuma pārzini.*

Sk. Civilprocesa kodeksa 686. pantu, Civilkodeksa 1117. panta 3. punktu, 1136. pantu un 1077.-1085. pantu.

### 9.2 Kas ir tiesīgs izpildīt mirušā pēdējās gribas rīkojumu un/vai pārvaldīt mantojumu?

Testamenta izpildītājs, likvidators, likumiskais mantinieks / mantinieks saskaņā ar testamentu, ieceltais uzraugs/pārzinis (sk. 9.1. apakšpunktu).

Likvidatoru, kurš savus pienākumus pilda notāra uzraudzībā, var iecelt mirušais, mantinieki vai tiesa.

Sk. 124. pantu Likumā Nr. 36/1995, Civilt kodeksa 1117. panta 3. punktu un 1136. pantu.

### 9.3 Kādas ir pārvaldnieka pilnvaras?

Sk. 9.1. punktu.

Testamenta izpildītājs uzliek zīmogus, sagatavo mantojuma sarakstu, pieprasa tiesai apstiprināt aktīvu pārdošanu, nomaksā mantojuma parādus un iekasē debitoru parādus.

Sk. Civilt kodeksa 1077.-1085. pantu un 103.-134. pantu Likumā Nr. 36/1995.

## 10 Kādus dokumentus, kas apliecina labuma guvēju statusu un tiesības, saskaņā ar valsts tiesību aktiem parasti izsniedz tiesvedības laikā mantošanas lietās vai tās beigās? Vai tiem ir konkrēts pierādījuma spēks?

Notārs sagatavo pamatotus secinājumus un pēc mantojuma nokārtošanas pieņem sagatavo galīgo apliecinājumu, uz kura pamata izsniedz mantinieka apliecību / legatāra apliecību.

Mantinieka apliecībā norāda tiesību apmēra noteikšanas kārtību, un ar to apliecina mantinieka mantotspēju un īpašumtiesības. Notārs var izsniegt mantinieka statusa apliecību, kurā norāda mantinieku skaitu, mantotspēju un tiesību apmēru, taču nenorāda mantojumu.

Ja mantinieku nav, mantojumu uzskata par nepieprasītu un tiek izsniegta apliecība par nepieprasītu mantojumu.

Notārs var atsākt procesu, lai sagatavotu notāra galīgo apliecinājumu, kurā iekļauti izlaistie aktīvi, un pēc tam izsniedz mantinieka apliecības papildinājumu.

Personas, kuras uzskata, ka tām nodarīti zaudējumi, var iesniegt tiesā prasību par apliecības atcelšanu un to tiesību noteikšanu. Atcelšanas gadījumā notārs izsniedz jaunu mantinieka apliecību, kurā ņemts vērā tiesas galīgais lēmums. Ieinteresētās personas var arī lūgt valsts notāram sagatavot publisku aktu, ar kuru apliecina mierizlīguma panākšanu strīdā. Šādā gadījumā izsniedz jaunu mantinieka apliecību. Kamēr nav panākts mierizlīgums strīdā, to apliecinot ar notariālu aktu, vai kamēr mantinieka apliecību nav atcēlusi tiesa, jaunā apliecība ir pierādījums likumiskā mantinieka vai mantinieka saskaņā ar testamentu statusam, kā arī to mantinieku īpašumtiesībām, kuri ir tiesīgi saņemt mantojuma aktīvus atbilstīgi savai mantojuma daļai.

Universālais mantinieks / mantinieks ar universālām īpašumtiesībām var jebkurā laikā saņemt šādas mantotspējas apstiprinājumu attiecībā uz personu, kuras rīcībā bez kādām īpašumtiesībām ir mantojuma aktīvi, uzsākot mantinieka tiesību pieprasīšanas procedūru.

Strīdus mantošanas procesā tiesas pieņem nolēmumus, spriedumus un tiesas lēmumus. Lēmumam par sadali ir konstitutīvs spēks, un tas ir izpildāms pēc galīgās versijas pieņemšanas.

Sk. Civilt kodeksa 1130.-1134. pantu un 1635.-1639. pantu, un Likuma Nr. 36/1995 113.-120. un turpmākos pantus.

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes [Tava Eiropa](#).

Mēs labprāt uzzinātu jūsu [atsauksmes](#) par sniegtās informācijas lietderību.



---

Lapa atjaunināta: 06/09/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas

tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.